

Comentariu - Revedere de Mihai Eminescu

Poezia a fost publicata in Convorbiri literare in 1879. Este un model de prelucrare a unei creatii populare de investire a materialului folcloric cu sensuri filozofice. Pornind de la o creatie populara, Mihai Eminescu a realizat o elegie filozofica pe tema perisabilitatii conditiei umane in raport cu vesnicia naturii.

Poezia este superioara modelului folcloric prin viziune folclorica, tehnica versificatiei si sensibilitate romantica. Impresioneaza in poezie imaginea omului cutremurat de spectacolul universului vesnic si de caracterul trecator al vietii sale. Discursul liric este realizat sub forma dialogata corespunzand celor doua planuri opuse ale poeziei: planul codrului si planul poetului.

-Planul poetului-

Planul poetului, al omului este mai concis si predominant interogativ. Formulele de adresare, interogatiile exprima bucuria revederii, dar si constatarea contrastului dintre propria infatisare si fizionomia neschimbata a naturii. Versurile sugereaza trecerea ireversibila a timpului si experientele, incercarile prin care a trecut poetul:

Codrule, codrutule
Ce mai faci, dragutule
Ca de cand nu ne-am vazut
Multa vreme au trecut
si de cand ne-am departat
Multa lume am imblat

Codrule cu rauri line
Vreme trece, vreme vine
Tu din tanar precum esti
Tot mereu intineresti.

-Planul codrului-

Planul codrului este personificat, mai extins si predominant afirmativ. Raspunsul codrului cuprinde o succesiune de constatari despre ceea ce ramane vesnic in natura: rotatia anotimpurilor si statornicia elementelor naturii:

Iar eu fac, ce fac de mult
Iarna viscolu-l ascult
Crengile-mi rupandu-le,
Apele-astupandu-le
Troienind cararile

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

si gonind cantarile;
si mai fac, ce fac de mult,
Vara doina mi-o ascult,
Pe cararea spre izvor
Ce le-am dat-o tuturor,
implandu-si cofeile
Mi-o canta femeile.

Planul naturii sugereaza vesnicia prin elemente ca marea, raurile, codrul, soarele, izvoarele.
Raspunsul codrului cuprinde o viziune filozofica asupra lumii punand in opozitie fragilitatea vietii omenesti cu eternitatea naturii:

Numai omu-i schimbator
Pe pamant ratacitor,
Iar noi locului ne tinem,
Cum am fost, asa ramanem:
Marea si cu raurile,
Lumea cu pustiurile,
Luna si cu soarele,
Codrul cu izvoarele

De origine populara sunt:

- motivul codrului
- dialogul cu natura
- personificarea codrului
- familiaritatea stilului
- structura versificatiei: ritmul trohaic, rima imperecheata, masura de 7/8 silabe
- diminutivele

De origine culta sunt:

- accentuarea ideii de perisabilitate a omului si de vesnicie a naturii
- sentimentul de melancolie, de tristete
- amplificarea cosmica a opozitiei om-natura
- viziunea romantica asupra vietii

Mihai Eminescu a pornit de la o doina populara, dar contaminand materialul cu viziunea sa filozofica si sensibilitatea sa romantica, a creat o elegie filozofica pe tema caracterului trecator al vietii omenesti. Poezia a dobandit astfel un substrat filozofic, care nu mai este de origine populara.